

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

18. marts 2010*

I sag C-3/09,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af hof van beroep te Gent (Belgien) ved afgørelse af 23. december 2008, indgået til Domstolen den 8. januar 2009, i sagen:

Erotic Center BVBA

mod

Belgische Staat,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Toader, og dommerne K. Schiemann (refererende dommer) og P. Kūris,

* Processprog: nederlandsk.

generaladvokat: Y. Bot
justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 28. januar 2010,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Erotic Center BVBA ved advocaat J. van Besien

— den belgiske regering ved M. Jacobs, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved D. Triantafyllou og W. Roels, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af begrebet »biograf« i bilag H, syvende kategori, til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001 (EFT L 22, s. 17, herefter »sjette direktiv«)

- ² Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Erotic Center BVBA (herefter »E. Center«) og Belgische staat vedrørende anvendelsen af en reduceret merværdiafgiftssats (herefter »moms«) på de beløb, som E. Center har opkrævet for brugen af kabiner til individuel fremvisning af film, der befinder sig i dette selskabs lokaler.

Retsforskrifter

EU-retlige forskrifter

- 3 Sjette momsdirektivs artikel 12, stk. 3, litra a), bestemmer:

»Momsens normalsats fastsættes af hver enkelt medlemsstat som en procentsats af beskatningsgrundlaget og skal være ens for levering af goder og for levering af tjenesteydelser. [...]

[...]

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5%, og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H.«

- 4 Bilag H til sjette direktiv, der har overskriften »Liste over leveringer af goder og tjenesteydelser, som kan belægges med reducerede momssatser«, opregner en række kategorier. Det nævnte bilags syvende kategori har følgende ordlyd:

»Entré til forestillinger, teatre, cirkus, messer, forlystelsesparker, koncerter, museer, zoologiske haver, biografer, udstillinger og lignende kulturelle begivenheder og etablissementer.

Radio- og tv-modtagelse.«

Nationale retsfor skrifter

- 5 Artikel 1, stk. 1, i kongelig anordning nr. 20 af 20. juli 1970 om fastsættelse af afgiftssatsen for merværdiafgift og klassificering af goder og tjenesteydelser i medfør af denne afgiftssats (herefter »kongelig anordning nr. 20«) bestemmer, at momsens opkræves med en reduceret sats på 6% for de goder og tjenesteydelser, der er angivet i tabel A i bilaget til den nævnte anordning.
- 6 Afsnit XXVIII i den nævnte tabel A opregner følgende tjenesteydelser:

»Adgang til centre til afholdelse af kulturelle sports- eller underholdningsbegivenheder, samt retten til at anvende disse, undtagen ved:

a) anvendelsen af underholdningsapparater

b) tilrådighedsstillelse af løsøre.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 7 Den 15. september 2004 foretog skattemyndighederne en kontrol i E. Centers lokaler vedrørende anvendelsen af momsbestemmelserne for perioden fra den 1. januar 2004 til og med den 30. juni 2004. Efter denne kontrol udarbejdede de nævnte myndigheder den 9. november 2004 en opgørelse indeholdende et krav om efterbetaling til E. Center med den begrundelse, at sidstnævnte med urette havde anvendt den reducerede momssats på 6% i stedet for den almindelige sats på 21% på de indtægter, som E. Center har opnået ved at stille kabiner til fremvisning til rådighed. E. Center blev således pålagt at betale 48 454,36 EUR for den moms, som E. Center angiveligt havde unddraget sig, og 4 840 EUR i bøde.
- 8 Efter at E. Center den 24. december 2004 var blevet meddelt et pålæg om at betale disse beløb, anlagde E. Center den 22. marts 2005 sag ved rechtbank van eerste te Brugge med påstand om annullation af det nævnte betalingspålæg. Ved dom af 10. september 2007 blev denne påstand forkastet, hvorefter E. Center iværksatte appel til hof van beroep te Gent.
- 9 E. Center har for hof van beroep te Gent gjort gældende, at de omhandlede kabiner til fremvisning er omfattet af kategorien »centre til afholdelse af kulturelle sports- eller underholdningsbegivenheder« som omhandlet i afsnit XXVIII i tabel A i bilaget til kongelig anordning nr. 20, navnlig eftersom sådanne kabiner skal kvalificeres som »biografer« som omhandlet i den syvende kategori i bilag H til sjette direktiv, således som det i øvrigt allerede er fastslået i nederlandsk retspraksis. Ifølge E. Center er navnlig antallet af siddepladser, typen af film, der fremvises, og den teknik, der anvendes ved fremvisningen, uden relevans for denne kvalificering.
- 10 Den belgiske regering er af den opfattelse, at de tjenesteydelser, der leveres i de nævnte kabiner, er omfattet af begrebet »underholdningsapparater« som omhandlet i afsnit XXVIII, eftersom filmfremvisningen i disse kabiner starter ved indkast af en

mønt i en automat med mulighed for at skifte fra en film til en anden. Desuden kan sådanne kabiner ifølge den belgiske regering ikke kvalificeres som »biografer«, idet der ikke er tale om et rum, hvor en gruppe af personer kollektivt kan se en og samme film, hvor fremvisningen starter, uden at tilskuerne, der desuden har købt entré til fremvisningen på forhånd, skal foretage sig yderligere.

- 11 Den forelæggende ret har anført, at den belgiske lovgiver ved at vedtage afsnit XXVIII i tabel A i bilaget til kongelig anordning nr. 20 har gjort brug af den mulighed, der åbnes ved artikel 12, stk. 3, litra a), i sjette direktiv, sammenholdt med bilag H, syvende kategori, til direktivet, således at dette afsnit XXVIII navnlig skal fortolkes som omfattende biografer som omhandlet i den syvende kategori. Den forelæggende ret finder, at kravet om, at den nationale bestemmelse fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med sjette direktiv og med de ensartede begreber, der er specifikke for direktivet, indebærer, at såfremt de omhandlede kabiner skal anses for biografer som omhandlet i det nævnte direktiv, vil de ikke kunne kvalificeres som underholdningsapparater som omhandlet i det nævnte afsnit XXVIII, og den reducerede momssats på 6% vil finde anvendelse.
- 12 På denne baggrund har hof van beroep te Gent besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan en kabine, der består af et aflåseligt rum, hvor der udelukkende er plads til en person, som mod betaling kan se film på en fjernsynsskærm, og som afspilles ved indkastning af en mønt i en automat, efter at der er udvalgt en blandt flere film, og den omhandlede person i det betalte tidsrum kan ændre valget af film, anses for en biograf i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i bilag H, [syvende] kategori, til [sjette direktiv]?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 13 Syvende kategori, stk. 1, i bilag H til sjette direktiv vedrører, som det fremgår af ordlyden, »entré« til forskellige kulturelle begivenheder og etableringer og underholdningsbegivenheder, som er opregnet i bilaget (jf. dom af 23.10.2003, sag C-109/02, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 12691, præmis 25), herunder bl.a. »biografer«.
- 14 Da der ikke i sjette direktiv gives nogen definition af begrebet entré til en biograf, der er nævnt som syvende kategori i bilag H, skal dette begreb fortolkes ud fra den sammenhæng, hvori det indgår i sjette direktiv (jf. i denne retning dom af 18.1.2001, sag C-83/99, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 445, præmis 17).
- 15 I den forbindelse bemærkes, som tidligere anført af Domstolen, at det fremgår af sjette direktivs artikel 12, stk. 3, litra a), at medlemsstaterne som en undtagelse fra princippet om, at det er den almindelige momsats, der finder anvendelse, kan anvende en eller to reducerede satser. Endvidere kan efter denne bestemmelse de reducerede momsats udelukkende anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H til direktivet. Det fremgår imidlertid af fast retspraksis, at bestemmelser, der har karakter af en undtagelse fra et princip, skal fortolkes strengt efter ordlyden (jf. bl.a. dommen i sagen Kommissionen mod Spanien, præmis 18 og 19 og den deri nævnte retspraksis).
- 16 Heraf følger navnlig, at begrebet entré til en biograf skal fortolkes i overensstemmelse med den sædvanlige betydning af disse ord (jf. i denne retning dommen i sagen Kommissionen mod Spanien, præmis 20, og i sagen Kommissionen mod Tyskland, præmis 23).
- 17 Som den belgiske regering og Europa-Kommissionen i øvrigt har fremhævet, skal det bemærkes, at de forskellige begivenheder og etableringer, som er opregnet i

syvende kategori, stk. 1, i bilag H til sjette direktiv, bl.a. har det til fælles, at de står til rådighed for offentligheden mod forudgående betaling af en entré, som giver alle de personer, der gives adgang, mulighed for kollektivt at benytte sig af de kulturelle ydelser og underholdning, der er karakteristiske for disse begivenheder eller etablissementer.

- 18 Det følger af det ovenstående, at begrebet entré til en biograf som omhandlet i syvende kategori, stk. 1, i bilag H til sjette direktiv under hensyntagen til den sædvanlige betydning af disse ord og til den sammenhæng, de indgår i, ikke skal fortolkes således, at det omfatter en forbrugers betaling med henblik på at få adgang til en individuel fremvisning af en eller flere film eller endog uddrag af film i et privat rum, som de i hovedsagen omhandlede kabiner.
- 19 Det præjudicielle spørgsmål skal derfor besvares med, at begrebet entré til en biograf, der er anført i syvende kategori, stk. 1, i bilag H til sjette direktiv, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en forbrugers betaling med henblik på at få adgang til en individuel fremvisning af en eller flere film eller endog uddrag af film i et privat rum, som de i hovedsagen omhandlede kabiner.

Sagens omkostninger

- 20 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Begrebet entré til en biograf, der er anført i syvende kategori, stk. 1, i bilag H til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, skal fortolkes således, at det ikke omfatter en forbrugers betaling med henblik på at få adgang til en individuel fremvisning af en eller flere film eller endog uddrag af film i et privat rum, som de i hovedsagen omhandlede kabiner.

Underskrifter